

[Albrechtsen]

bedrer beskæftigelsen. Her er faktisk et område, hvor der er nogle virkelig store problemer, som kunne løses samtidig med, at beskæftigelsen kunne forbedres, og uden at de offentlige udgifter i væsentlig udstrækning ville blive belastet af det. Derfor kan det kun være nogle dårlige ideologiske overvejelser, som ligger til grund for, at man holder igen.

Jeg er helt enig i den kritik, der er fremført vedrørende ungdomsboligfinansieringen. Det er helt uholdbart makværk, der er præsteret i boligministerens forslag med hensyn til nedsættelsen af finansieringsbidraget fra 50 pct. til 25 pct.

Jeg er helt enig i de bemærkninger, der er faldet vedrørende kollegiehuslejen. Vi må have opklaret i boligudvalget, hvad huslejekonsekvenserne rent faktisk bliver for kollegianerne med denne bemyndigelseslovgivning. Jeg er meget bekymret for de konsekvenser, det kan få for kollegiehuslejen, og jeg tror, det var bedre, at man fik et klart forslag, der virkelig satte loft for disse huslestigninger på kollegieområdet, i stedet for denne helt uklare bemyndigelseslovgivning.

Til allersidst vil jeg sige vedrørende forslaget om ombygning af store lejligheder, at jeg mener, det er en forkert løsning. Disse store lejligheder er tiltænkt børnefamilierne, men børnefamilier har ikke råd til at bo i dem, fordi huslejen er blevet for stor, og fordi boligsikringen er blevet forringet og for dårlig. Derfor er løsningen, at huslejen i disse store afdelinger, der ofte er tale om, bringes under kontrol og i ro, og så skal boligsikringen forbedres, således at bl.a. børnefamilierne kan klare at bo i disse lejligheder og på ordentlige vilkår. Så bliver lejlighederne brugt til deres formål. Disse lejligheder er jo ikke så vældig store, som man vil gøre dem til. De er ikke større, end at de passer til en almindelig børnefamilie, men børnefamilierne har bare ikke haft muligheder for at flytte ind i dem, fordi de økonomiske betingelser har været for dårlige. Det er det, der skal gøres noget ved.

Boligministeren (Bollmann):

Der er sagt og skrevet utrolig meget om almenyttige boligselskabers forhold igennem de senere år, nogle vil endda mene alt, alt for meget. Alle kan være enige om, at der har været problemer en række steder, men

jeg synes nok, det er vigtigt at understrege, at langt, langt de fleste steder har der ingen problemer været. Hvis der derfor skulle ske opstramminger eller ændringer, har det været væsentligt for mig, at de fandt sted med hensyntagen til de steder, hvor det var nødvendigt, men også, at man ikke unødigt generede nogen steder, hvor der ikke var noget behov.

Jeg vil gerne sige, at hvis nogen for et år siden havde sagt, at en revision af netop boligbyggeriloven ville give anledning til den nærmest forbrødring, vi har set her i dag mellem næsten samtlige partier, så ville man nok have taget sig til hovedet, i hvert fald på det tidspunkt. Det er derfor, jeg er meget glad for den positive modtagelse, lovforslaget har fået. Det gør, at jeg tror, at vi under udvalgsbehandlingen kan finde fodslag på langt, langt de fleste områder. Jeg tror også, man vil opleve det sådan ude omkring, at med de ændringer, der nu finder sted, med den revision, der nu finder sted, kan der blive væsentlig mere ro om den almennyttige boligform som begreb, og det synes jeg er tilfredsstillende.

Der har været en række kommentarer, der har været en række spørgsmål, og der er meget teknik i dette forslag. Det er klart, at vi får travlt i boligudvalget, det er der ingen tvivl om. Jeg skal sige på forhånd, at vi selvfølgelig skal gøre, hvad vi kan for at lette udvalgsarbejdet. Det er som bekendt ikke ministeren, der bestemmer, hvordan udvalgsarbejdet skal forløbe, men jeg føler mig overbevist om, at vi kan komme igennem med dette lovforslag, og det er klart, at vi ønsker forslaget vedtaget inden sommerferien, hvis det overhovedet er muligt.

Jeg skal kommentere nogle enkelte ting her og nu.

Hr. Kaj Poulsen var inde på spørgsmålet om garantiselskaberne. Der vil jeg da gerne sige, hvis ikke det fremgår tydeligt, at vi ikke regner med, at der skal godkendes flere nye garantiselskaber. Det, vi regner med, er, at de garantiselskaber, vi har, frivilligt omdannes til en anden organisationsform, og på den måde får vi løst problemerne. Der er noget, der hedder et værdibegreb, hvor de garantier, der nu engang er, har et eller andet krav, og det problem skal vi selvfølgelig have løst.